

Imidlertid har nu Bekræftelsesvalget fundet Sted. Jeg skal ikke nærmere karakterisere dette, men jeg har deraf set, at man dog er kommet saa vidt her i Landet, at man respekterer de forskellige Menneskers Opfattelse paa det ene og det andet Omraade. Til Trods herfor vil jeg ikke nu ved denne Afstemning svare: Stemmer ikke, først og fremmest af den Grund, at jeg ikke vil have, at nogen skal tro, at jeg ikke vil være min Mening bekendt. Jeg har været en Modstander af den nye Grundlov; naar man ikke er med, saa er man mod — det er man ogsaa, naar man svarer: Stemmer ikke. Jeg ved, at min Stemmeafgivning her er komplet ligegyldig; om der er 11 eller 12 Stemmer imod Forslaget, spiller ingen Rolle. Om 2 Gange 24 Timer er den nye Grundlov naturligvis vedtaget i begge Ting. Men saa er — det mener jeg ligesom den ærede Indleder — Kampen endt, saa skal Striden være forbi, og det maa da være enhver hæderlig dansk Mands og Kvindes Sag at arbejde paa, at der kan komme saa gode Resultater ud af den nye Grundlov som muligt, selv om maaske nogle kan se paa Fremtiden med et lidt mørkt Blik. For mit personlige Vedkommende vil jeg sige, at den Dag, jeg skulde komme til Erkendelse af, at jeg har taget fejl i det Syn, jeg her udtaler, den Dag vil for mig være en glædelig og lykkelig Dag, thi ogsaa jeg ønsker ligesom den ærede sidste Taler, at jeg var stillet saaledes, at jeg — uden at svinge min Overbevisning — kunde stemme for den nye Grundlov. Men jeg kan det ikke. Jeg gentager de samme Ønsker, som her er udtalte fra forskellige Sider om, at den Grundlov, der nu vedtages, maa vise sig at kunne blive til Velsignelse og Lykke for vort elskede Fædreland.

Hage: Jeg ønsker at udtale, at jeg efter min Overbevisning maa stemme i Dag ligesom forrige Gang mod det foreliggende Grundlovsforslag, fordi jeg ikke ser, at det indeholder tilstrækkelige konservative Garantier eller tilstrækkeligt Værn for Mindretallene i vort Samfund. Det ærede 11te kongevalgte Medlem (Bojsen) berørte et af de Hovedpunkter, som jeg anker imod. Idet han talte om Forholdstalsvalgmaaden, sagde han, at nu havde den faaet Foden indenfor Døren; det ærede Medlem havde ønsket, at den helt var kommet ind i Grundloven. Dette viser, at det ærede Medlem som jeg finder, at Forholdstalsvalgmaaden er kom-

met ind i den nye Grundlov paa en utilfredsstillende Maade. Jeg nævner dette som et af de Punkter, der gør, at jeg ikke kan stemme for Grundlovsforslaget. Men jeg ønsker samtidig at udtale, at jeg ikke ser saa mørkt paa Fremtiden som det ærede 2det Medlem for 6te Kreds (Juel), hvis Udtalelser jeg for øvrigt ikke fuldt forstod, om end jeg nok forstod, at han saa meget mørkt paa Fremtiden. Jeg ønsker tværtimod at udtale, at naar vi, der stemmer imod Grundlovsforslaget, nu om faa Øjeblikke er overstemte, og naar den nye Grundlovs Vedtagelse er en Kendsgerning, vil vi loyalt og med godt Haab om Fremtiden arbejde sammen med alle dem, der vil arbejde paa Fædrelandets Vel og Betyggelse.

Konseilspræsidenten (Zahle): De her fremsatte Udtalelser giver mig kun Anledning til et Par Bemærkninger, nemlig overfor det første ærede Medlem for 2den Kreds (Piper). Det ærede Medlem udtalte, at naar han nu anbefalede at stemme Ja til den nye Grundlov, skete det uden den Begejstring, som var til Stede, da man i 1849 vedtog Grundloven. Jeg tror, at der ogsaa i 1849 var adskillige, som ikke med Begejstring hilste den Grundlov, vi da fik. Paa den anden Side tror jeg, at det store Flertal i den danske Befolkning nu hilser den nye Grundlov med sand Begejstring, med stor Glæde og med stolte Forventninger, og jeg tror, at den nye Grundlov efterhaanden vil samle alle danske Statsborgere i Tillid til, at der i den er skabt gode Arbejdsvilkaar for et Lovgivningsarbejde efter Folkets Hjerte.

Det ærede Medlem (Piper) udtalte endvidere, at den Grundlov, der nu sandsynligvis bliver gennemført, ret beset er Grundloven af 1849 gjort overensstemmende med Tidens Udvikling, saaledes som denne har været fra 1849 til nu. Deri tror jeg, det ærede Medlem havde fuldstændig Ret. Kvindernes Ligestilling med Mændene paa andre Omraader i Aarene fra 1849 til nu gør det naturligt, at Kvinderne ogsaa faar lige statsborgerlig Ret med Mændene i politisk Henseende. Og den Udvikling, som Tyendeklassen har gennemgaaet siden 1849, gør det lige saa forstaaeligt, at man nu ogsaa maa give Tyendet fuld statsborgerlig Ret. Den Omstændighed, at vi ikke indfører nogen Valgbarhedscensus paa noget Punkt i den nye Grundlov, er ogsaa en naturlig Afføding af Udviklingen fra 1849 indtil nu, hvor der stadig har været en stigende Erkendelse af, at alle Særrettigheder for For-